732/05

Den 26. september 2005 blev i sag nr. 65.578:

xxxx xxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica Pension, klager ved sin repræsentant over, at selskabet har afvist at udbetale dækning ved tab af erhvervsevne samt yde præmiefritagelse efter den 1/10 2004.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning efter den 1/10 2004 under henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst halvdelen.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 17/12 2003 modtog en anmeldelse fra klageren, der er født i 1977. Endvidere modtog selskabet en attest fra klagerens læge. Af oplysningerne fremgår det, at klageren havde pådraget sig en skade på højre knæ, og at han havde været sygemeldt fra sit arbejde som lastbilschauffør fra den 10/10 2003.

På baggrund af de modtagne oplysninger bevilgede selskabet midlertidig præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne fra karensperiodens udløb den 10/1 2004.

Selskabet indhentede efterfølgende supplerende oplysninger fra klagerens læge, R. Kommune og K. Sygehus.

Den 28/6 2004 modtog selskabet en kopi af epikrise dateret 19/5 2004 fra K. Sygehus, hvor klageren var blevet opereret den 19/5 2004. Da der fortsat ikke var udsigt til, at klageren blev raskmeldt og begyndte at arbejde igen, ønskede selskabets lægekonsulent at få klageren indkaldt til en speciallægeundersøgelse for at få vurderet erhvervsevnen.

I skrivelse af 28/7 2004 til klageren meddelte selskabet bl.a., at den midlertidige bevilling ville fortsætte, indtil resultatet af undersøgelsen forelå. Videre oplyste selskabet, at det ville vurdere den generelle erhvervsevne ud fra erklæringen, hvis dette var muligt samt orienterede klageren om de mulige konsekvenser af denne vurdering.

J.L.A., der er speciallæge, overlæge, dr.med. på Ortopædisk afdeling på S. Sygehus har udarbejdet en speciallægeerklæring af 18/8 2004, hvoraf det bl.a. fremgår:

"**VURDERING**

Undersøgtes højresidige knægener opstod i forbindelse med nedstigning fra lastbil 07.08.02. Gled i gruset, mistede balancen og blev hængende med den ene hånd i døren. Umiddelbart smerter i højre knæ og blev undersøgt på skadestuen, K. Sygehus. Man fandt ikke nogen lokaliserbar skade. Gik tilbage til arbejde i 14 dage, hvor han var stort set besværsfri. Siden er smerterne i højre knæ recidiverede. Har smertefulde ophagninger i knæet og indimellem tendens til let hævelse. Artroskoperet 3 gange og MR-skannet. Der er fjernet en mediopatellar plica. Aldrig påvist nogen egentlig mus. Der er påvist en stjerneformet læsion af brusken i laterale tibiaplateau og normale menisker. Undersøgte har stadigt belastningsrelaterede smerter i højre knæ, fornemmelse af hævelse i knæet, smerter når han har gået 5-10 minutter, kan ikke løbe, kan ikke sidde med knæet i samme stilling i længere periode uden at skifte stilling. Anser det derfor ikke selv som realistisk, at han genoptager arbejdet som lastbilchauffør i nuværende tilstand. Klinisk findes let parapatellar ømhed og let ømhed anteriort i mediale ledspalte. Ingen tegn på ledbåndsskade, ingen ansamling. Således udtalt diskrepans mellem graden af subjektive gener og objektive fund. Patienten virker imidlertid helt reel. Jeg er tilbøjelig til at vurdere, at der findes et cerebralt hyperrespons efter distorsion i højre knæ. Ville anbefale, at man forsøgte en periode på mindst 1 måned med gigtmedicin; ved manglende effekt evt. lavdosis af an-

tidepressiva for at ændre smerterespons, eller Gabapentin. Har svært ved at se, at fortsat sygemelding tjener noget formål. Har ikke kunnet påpege noget realistisk erhverv, hvor undersøgte ville have bedre funktion end i tidligere chaufførjob."

Efter en gennemgang af speciallægeerklæringen udtalte selskabets lægekonsulent, at hverken klagerens generelle erhvervsevne eller hans erhvervsevne som lastbilschauffør var nedsat til halvdelen eller derunder. Som begrundelse for vurderingen lagde lægekonsulenten bl.a. vægt på, at der var tale om en mindre knæskade med brusklæsion og udtalte, at klageren burde kunne varetage et ikke for hårdt belastende arbejde - også som chauffør. Dette meddelte selskabet klageren i skrivelse af 6/9 2004 og anførte samtidig, at præmiefritagelsen og udbetalingen ved tab af erhvervsevne ville stoppe den 1/10 2004.

I skrivelse af 30/9 2004 til selskabet henviste klageren til sin egen læges udtalelse, hvorefter der var behov for en længere skåneperiode, idet der endnu ikke var ro i knæet, og at det ikke var en god idé, at klageren startede på chaufførarbejde i lastbil, men at han ville kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet relativt hurtigt, hvis han kunne hjælpes til et ikke knæbelastende arbejde. På baggrund af lægens udtalelse bad klageren selskabet om at genoptage vurderingen af hans erhvervsevne.

Efter at have drøftet sagen med sin lægekonsulent fastholdt selskabet sin afgørelse i skrivelse af 22/10 2004 til klageren.

Klageren har herefter ved sin repræsentant indbragt sagen for nævnet, hvor han har gjort gældende, at selskabet skal fortsætte med at yde forsikringsdækning efter den 1/10 2004 og også efter, at revalideringsydelsen fra R. Kommune påbegyndes den 10/1 2005.

Selskabet har i skrivelse af 11/1 2005 til nævnet fastholdt sin afgørelse. Af skrivelsen fremgår følgende:

"Behandlingen af en ansøgning om præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne deles i praksis op i to kategorier; midlertidig erhvervsudygtighed og længerevarende tab af erhvervsevne.

Ved midlertidig erhvervsudygtighed forstås, at forsikrede er ude af stand til at passe sit nuværende arbejde. Vi anvender som regel højst dette vurderingsgrundlag i 18 måneder. Hvis forsikredes sygdomstilstand forinden er stabiliseret i et sådant omfang, at den fremtidige erhvervsevne kan vurderes, behandles sagen ud fra en vurdering af forsikredes længerevarende erhvervsevne.

Derfor har vi bevilget præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne i en midlertidig periode, fordi E.K. ikke har været i stand til at passe sit arbejde som lastbilchauffør.

Vi vurderer, at E.K.'s generelle erhvervsevne ikke er nedsat i et sådant omfang, at han opfylder forsikringsbetingelsernes krav for bevilling af præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne, ej heller til udbetaling af den halve ydelse ved tab af erhvervsevne.

Ved vurderingen af erhvervsevnen lægger Danica Pensions lægekonsulent blandt andet vægt på, at der alene er tale om en mindre knæskade med brusklæsion. Knæskaden er ikke af en sådan sværhedsgrad, at den burde forhindre E.K. i at passe et arbejde, der ikke er for knæbelastende.

Denne vurdering stemmer da også overens med udtalelsen fra E.K.'s læge, som vurderer, at det ikke vil være en god ide for E.K. at starte på arbejde som lastbilchauffør, men at han vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet inden for relativ kort tid, hvis han kan hjælpes til et arbejde, der ikke er knæbelastende.

Samtidig får vi nu oplyst i klagen, at R. Kommune har godkendt E.K. til revalidering.

Når E.K. vurderes som egnet til revalidering, og det kan forventes, at han efter denne vil kunne opretholde en indtjening som nævnt ovenfor, har han ikke ret til præmiefritagelse og udbetaling fra forsikringen. Årsagen til dette er, at hans begrænsning for at genindtræde på arbejdsmarkedet ikke er helbredsforhold, men alene skyldes manglende uddannelse eller kvalifikationer, som han så tilegner sig i revalideringsperioden."

I skrivelse af 24/2 2005 til nævnet har klagerens repræsentant bl.a. oplyst, at klageren var blevet godkendt til revalidering af R. Kommune, da han ikke kan klare knæbelastende arbejde. Planen er, at klageren skal uddanne sig til låsesmed. Tidligere havde klageren forgæves forsøgt en arbejdsprøvning som altmuligmand i en virksomhed, der forhandler og klargør maskiner til landbruget. Ifølge repræsentanten har klageren en mere omfattende knæskade, hvilket betyder, at hans generelle erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller derunder, hvorfor selskabet ikke burde have stoppet forsikringsdækningen den 1/10 2004. Til støtte herfor har repræsentanten tillige vedlagt en speciallægeerklæring af 22/10 2004, der er udarbejdet af P.R.-N., der er speciallæge i ortopædkirurgi. Af speciallægeerklæringen fremgår bl.a.:

"**KONKLUSION**

…

På længere sigt kan det ikke udelukkes, at skadelidte vil udvikle mere symptomgivende slidgigtforandringer, og han vil næppe være i stand til at varetage egentlig benbelastende arbejdsopgaver.

Det er derfor vigtigt, at jobtræning rettes ind efter arbejdsopgaver med vekslende siddende, stående og gående funktioner."

Selskabet har i skrivelse af 31/3 2005 til nævnet bl.a. anført:

"I forbindelse med behandlingen af sagen, har Danica Pensions lægekonsulent vurderet, at E.K.'s generelle erhvervsevne ikke er nedsat til halvdelen eller derunder, og derfor opfylder han ikke forsikringsbetingelsernes krav for bevilling af præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne.

For en god ordens skyld har vi ladet lægekonsulenten gennemgå sagens lægelige oplysninger igen, og vi har bedt om en supplerende udtalelse på baggrund af disse.

Lægekonsulenten udtaler: 'Der er tale om en 27 årig ung mand med følger efter forvridning af højre knæ. I forløbet er der konstateret menisk- og brusklæsion i knæet, og i den seneste speciallægeerklæring fra overlæge P.R.-N. kliniske tegn til begyndende slidgigt i knæet. Patienten er således uegnet til knæbelastende arbejde, men burde kunne varetage et ikke knæbelastende arbejde, som er varieret gående, stående og siddende, i fuldt omfang. Der er generelt vurderet ikke noget erhvervsevnetab i denne sag.'

Vi har derfor ikke grundlag for at ændre den tidligere trufne afgørelse."

Klagerens repræsentant har i skrivelse af 19/4 2005 til nævnet anført følgende:

"Uden uddannelse har E.K. ingen mulighed for at blive selvforsørgende, idet han ikke fysisk kan klare et ufaglært arbejde med det beskadigede knæ. Det er heller ikke muligt at finde et ufaglært arbejde, som ikke er knæbelastende. Så det vil sige, at når Danica Pension oplyser i deres skrivelse af den 11. januar 2005, at de vurderer tab af erhvervsevne ud fra, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med samme uddannelse, alder og køn, bør Danica Pension vurdere, at E.K.'s erhvervsevne er betydeligt nedsat."

Hertil har selskabet i skrivelse af 6/6 2005 til nævnet bl.a. anført:

"Når vi skal vurdere, om E.K. er i stand til at tjene mere end halvdelen af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med samme uddannelse, alder og køn, ser vi ikke på, hvad E.K. vil kunne tjene ved ufaglært arbejde, blot fordi han ikke har nogen egentlig uddannelse i forhold til andet end chaufførarbejde.

Vi ser på, i hvilket omfang de helbredsmæssige problemer begrænser E.K. i at passe et arbejde, hvor han tjener mere end halvdelen af gennemsnitslønnen for 27-årige lastbilchauffører i den syd-vestlige del af Jylland.

På baggrund af de foreliggende oplysninger om E.K.'s helbredsmæssige forhold, er det vores opfattelse, at der ikke er noget til hinder for, at E.K. kan passe et ikke knæbelastende arbejde, hvor han tjener mere end beskrevet ovenfor, og derfor er han ikke berettiget til udbetaling fra forsikringen.

At det så er manglende uddannelse, der forhindrer E.K. i at få et sådant arbejde, er ikke et forhold, der indgår i vores vurdering af erhvervsevnen."

Endelig har klagerens repræsentant i skrivelse af 21/6 2005 til nævnet bl.a. anført, at selskabet skal forholde sig til, at klageren er ufaglært, da det er som ufaglært, at han har mulighed for at søge arbejde. På grund af de helbredsmæssige problemer har det ikke været muligt hverken for klageren eller R. Kommune at finde et arbejde, hvor klageren kan bruge sine evner som ufaglært.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 4. Dækning ved invaliditet/tab af erhvervsevne**

Stk. 1. Ret til invalidepension/præmiefritagelse

Ret til invalidepension og/eller præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne således, at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne. Nedsættelse af erhvervsevnen må dog ikke skyldes forsæt.

Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til udbetaling af invalidepension og/eller præmiefritagelse, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn.

…

For dækning ved invaliditet/tab af erhvervsevne, gælder herudover følgende bestemmelser:

§ 13. Forsikringsydelsen

Ydelsen ved tab af erhvervsevne beregnes på grundlag af den på tilkendelsestidspunktet gældende månedlige ydelse. Hvis erhvervsevnen, bedømt efter § 4, er nedsat til mellem 1/3 og 1/2 af den fulde erhvervsevne, er den forsikrede berettiget til udbetaling af halv ydelse."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået de foreliggende oplysninger og finder det på dette grundlag ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat i et sådant omfang, at han har krav på yderligere forsikringsdækning i perioden fra den 1/10 2004.

At klageren er blevet godkendt til revalidering og er i gang med at uddanne sig til låsesmed, kan ikke føre til andet resultat.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen